

Verhalen en artikelen uit de oude doos

Waarom geen vrouwen in Oosterhoutse Gemeenteraad?

Verleden en heden. Goede en Slechte tijden. Verhalen, herinneringen van toen en nu, willen wij opnieuw onder uw aandacht brengen. Bent u geïnteresseerd in de geschiedenis van Oosterhout, bezoekt u dan onze website: www.hkoosterhout.nl

Alle verhalen uit de oude doos zijn **letterlijk** overgenomen uit oude Oosterhoutse weekbladen. Voor elk verhaal is de datum waarop het verhaal is geschreven vermeld.

Uit het Kanton van donderdag 12 februari 195

Waarom geen vrouwen in Oosterhoutse Gemeenteraad

Aktie „Politia" wil duidelijk antwoord

Maandag a.s. zullen een aantal Oosterhoutse ingezetenen, waaronder vooral dames, in de vorm van een meeting van gedachten wisselen over een thema, dat misschien even — dank zij o.a. Carnaval — op het zijspoor van het „niet ernstig nemen" gerangeerd is, maar dat in alle en volle ernst zal worden besproken. Het gebeurt om 8 uur in de avond in Buurthuis Slotjes, Nolensstraat.

Er is daarover reeds geschreven; er is over gespot, het werd betrokken in de karnavals sfeer en teruggespeeld op wat onder de benaming Dolle Mina's momenteel elders in het land speelt. Het was vooral ook onderwerp van een groot aantal telefoongesprekken vooral tussen vrouwelijke ingezetenen, maar ook van de Heren der schepping, die begrip betoonden voor wat er losgesloten was, spontaan zomaar bij een vrouwelijke ingezetene. De naam doet er dan niet toe, al wijst een toespeling, bij herhaling tijdens Carnaval op dit thema uitgesproken (o.a. De Beer is los) wel in de richting ervan.

Het is ernst

Waarom het gaat is dit: Waarom is de Oosterhoutse gemeenteraad (en eigenlijk: waarom zijn zovele andere zaken) uitgesproken mannelijke aangelegenheden?

En verder: Is er reden om dat zo te laten? Meer nog: Zou er onder de Oosterhoutse dames geen belangstelling bestaan voor werkzaamheid op dit terrein? Zouden er niet evengoed vrouwelijke kandidaten gevonden kunnen worden om nuttig werk te doen in dit wettelijk besturende in de praktijk vooral controlerende orgaan?

Zomaar een opwelling? Noemen we het zoals we willen. De zaak is ernstig bedoeld, wel spontaan: opgekomen maar ze heeft niets van of te maken met de Dolle Mina-gedachten en methoden. En wil dat ook beslist niet.

Wat mevrouw De Beer (Hildebrandtlaan, we zeggen de naam maar) wil is niet minder dan trachten te achterhalen of er inderdaad, zoals zowat vanzelfsprekend aanvaard wordt — omdat het altijd al zo geweest is op uitzonderingen na — geen vrouwelijke ingezetenen zijn die tenminste evenveel belangstelling hebben voor politiek en het er ook evengoed, op zijn minst, kunnen afbrengen dan mannen.

Ze is zomaar met een actie in deze richting begonnen. Een „polsen" of er sympathie bestaat voor deze gedachte, en voor de uitvoering ervan bij de a.s. gemeenteraad-verkiezingen. Ten gevolge van de zeer vele reacties, van mannen en van vrouwen, is ze zich wel gaan afvragen, wat ze heeft opgeroepen, want.... het zag er aanvankelijk allemaal nogal eenvoudig uit, maar de werkelijkheid dient zich toch iets anders op. Maar, het lijkt haar en een aantal vrouwelijke verwanten hierin de moeite waard erachter te komen of er belangstelling is bij vrouwen om, het lidmaatschap van de Gemeenteraad te aanvaarden; of deze kandidaten, zo ze zich melden, acceptabel zijn bij de partijen of groeperingen, welke straks met kandidatenlijsten komen; en of daar ook verkiesbare plaatsen te bekomen zijn.... anders heeft het geen zin en wordt het een farce.

Waarom eigenlijk?

Overzien we de maatschappij; dan zien we dat op praktisch alle niet specifiek vrouwelijk gebied het organisatieleven in handen is van mannen. Op ieder gebied zijn wel uitzonderingen aan te wijzen, vanzelfsprekend, maar de regel wordt daardoor niet ongedaan gemaakt. Het is ook best aanvaardbaar, zoals het gegroeid is.

Echter, er is veel aan het veranderen. De positie van de vrouw in de maatschappij wordt anders, niet meer uitsluitend gericht op wat altijd zo heel vlot verwezen werd naar het terrein van: Moederschap, gezinstaak, opvoeding van de kinderen en.... specifiek vrouwelijke beroepen.

Niet alleen wordt de moderne vrouw zich meer bewust meer te kunnen doen dan bovengenoemde taken, zij het nog slechts langzaam, toch zien we in toenemende mate de vrouw posities veroveren op gebieden, die steeds als toebehorend aan mannen historie hebben gemaakt.

Toch, om een van deze gebieden: de politiek, te benaderen, zien we ook daarin het vrouwelijke element nog slechts spaarzaam vertegenwoordigd.

Het gaat er nu om: Is het redelijk dat, mocht er meer belangstelling blijken voor werkzaamheid op politiek gebied, bij vrouwen, dat het als vanzelfsprekend blijft aanvaard dat vooral mannen op dit terrein werkzaamheden verrichten, die evengoed door vrouwen kunnen worden bezet; en, voor bepaalde belangenbehartiging daarbinnen misschien zelfs beter door vrouwen kunnen worden benaderd, omdat ze minstens evenveel tijd beschikbaar hebben en vaak zelfs veel meer — overdag b.v.; omdat een aantal zaken, behartigd door de Raad evenzeer en vaak veel meer de vrouw raken dan de mannen. Zij zijn de ingezetenen, die overdag, wanneer de mannen hun werk elders verrichten, direct worden geconfronteerd met een aantal zaken, die aan deze mannen voorbijgaan.

En dan denken we allereerst aan al die zaken, welke direct of indirect betrekking hebben op verzorgingsgebieden welke de kinderen en de jeugd dienen.

Wie eerlijk is, als huisvader-echtgenoot, zal erkennen, dat de feitelijke opvoeding van kinderen en jeugdigen neerkomt op MOEDER, op de huisvrouw, omdat deze altijd te bereiken is, juist ook op die momenten, dat kinderen en jeugdigen, spontaan, en vers van „opwinding" uitdrukking geven of willen geven aan wat hen bezighoudt. Ze moeten even iets kwijt en dan wachten op vader, die „straks" 'thuiskomt' ontnemt er juist de room aan, de quintessence; wachten betekent: geen belangstelling meer, want dan is er, voor kinderen en jeugdigen, wel weer iets anders. Moeder zal telkens weer heel veel moeten opvangen, wat de kinderen kwijt willen, kwijt moeten, en dit alles moeten opvangen, recht zetten, verklaren.

Ze weten veel meer van hun kinderen en wat er in hen omgaat af dan de vaders, ook al worden die er later wel over geïnformeerd. Maar dan is de zaak al weer afgedaan, opgelost, omdat het onmiddellijk om antwoord vraagt.

Het aantal zaken, dat daarop aansluit en bemoeienis of verzorging der overheid vraagt is legio. Jeugdzorg, recreatieruimten, speeltuinen, onderwijs, creches, groenverzorging (en vooral: behoud ervan), maar evengoed: huisvuilophaaldienst, wijkindeling, ruimtelijke accommodaties en b.v. evengoed: voorschriften de Horeca-sector betreffende enz. enz.

Tijd - Intelligentie

Moet iedere kandidaat voor de gemeenteraad aan een aantal eisen voldoen, dan moeten daaronder o.a. begrepen worden: een voldoende intelligentie (behoeft niet steeds de opleiding zelf te betreffen al is dit wel veelal gewenst), belangstelling, en vooral ook tijd. Raadsleden kunnen er geen genoegen mee nemen — al zullen velen misschien niet verder komen — zo terloops even kennis te nemen van de toegezonden raadsstukken vooraleer commissievergaderingen te bezoeken of deel te nemen aan de openbare raadsvergadering. Vrouwen hebben daartoe vaak veel meer gelegenheid. Ze kunnen het vaak overdag doen, tussendoor. Afhankelijk van de samenstelling van het gezin zal menige huisvrouw over minder of meer tijd beschikken om zich te laten informeren, juist overdag, wanneer die informatie dikwijls zoveel gemakkelijker ligt. Noemen we informatie op het gemeentehuis of bij de andere gemeentelijke organen; die zijn overdag bemand, in de avonden niet.

Hoeveel raadsleden, mannelijke, missen daardoor de gelegenheid zich overdag aldaar te laten informeren omtrent de zaken, welke de Raad dienen? Tal van vrouwen hebben die gelegenheid wel. En dat geldt evengoed voor andere instellingen, organen, personen. Zeker de tegenwoordige vrouw, die veel minder dan in het verleden gebonden is aan huiselijke werkzaamheden (laten we die gerust nog aan de vrouwen toevertrouwen, ook al willen sommigen het anders); die vaak veel eerder uit de kleine kinderen is; die meer scholing heeft gehad; die juist overdag wordt geconfronteerd met maatschappelijke problemen, zal indien zij ook de belangstelling ervoor heeft, bijna de aangewezen persoon zijn om zich daarop ook te bezinnen; zich daarin meer direct en bij de bron te verdiepen.

Vrouwelijke benadering van een aantal zaken, zo leeft de gedachte, die zeker onderschrijfbaar is, zal vaak een licht werpen op verzorgingsgebieden, waaraan door mannen voorbijgegaan wordt.

Kortom: Er is reden genoeg om de vrouw evenzeer te aanvaarden als candidate voor het raadslidmaatschap als de mannen.

MAAR....en dat is eigenlijk het voornaamste van de kwestie, en met name van de thans aan de orde gestelde kwestie: Is er belangstelling bij vrouwen hiervoor? In het verleden was er die blijkbaar niet of onvoldoende.

Is die belangstelling er inderdaad, oprechte belangstelling voor het behartigen van algemeen welzijn in de gemeente.

Is er dan bereidheid bij bestaande of nieuwe groeperingen om deze belangstelling te honoreren, om de verkiezingskansen even groot te maken als voor mannen? Natuurlijk wil men rekening houden met candidaturen, welke duidelijk, op grond van werkzaamheid en ervaring, verdienen te worden gecontinueerd, maar als het gaat om NIEUWE kandidaten — en die zullen er moeten komen — is er dan gelijkheid tussen DE man en DE vrouw, wanneer niet duidelijk aanwijsbaar bepaalde mannelijke , candidatuur voorkeur verdient.

Daarom, en om nog veel meer, wat daaromheen speelt, rekening houdend met vooral toch nuchtere werkelijkheid, gaat het maandag a.s. in Buurthuis Slotjes.

Wie daarvoor belangstelling heeft is welkom. Vooral ook, aldus de dames die hierachter staan: De politieke partijen of groeperingen, de zittende raadsleden. En. ... de Oosterhoutse dames, die het ook zo zien. (FVW)